

РЕШЕНИЕ

№ 1301

гр. Бургас, 29.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ

при участието на секретаря ДАНИЕЛА М. МИХАЙЛОВА
като разгледа докладваното от АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ Административно наказателно дело № 20232120204452 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба подадена от „Г.М.Б.“ ЕООД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от управителя Т.Х.О. чрез адв. М.Д. срещу Наказателно постановление № BG2023/5800-65/НП от ***** г., издадено от Директор на ТД Митница София на Агенция „Митници“, с което за нарушение на чл. 234, ал.1, т.1 от Закона за митниците (ЗМ), на основание чл. 234, ал.2, т.1 във вр. с чл. 234, ал.4 му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 43 724,76 лв. (четиридесет и три хиляди седемстотин двадесет и четири лева и седемдесет и шест стотинки), представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания.

С жалбата се иска отмяна на наказателното постановление като се излагат множество доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на АУАН и НП. Счита се, че нарушението представлява маловажен случай.

В открито съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовани, се явява представител. С допълнителна молба се поддържа жалбата и се претендират разноски за адвокатско възнаграждение.

Административнонаказващият орган - Директор на ТД Митница София, редовно призовани, се явява юк. Д., която моли за потвърждаване на НП и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатското възнаграждение на жалбоподателя.

Жалбата е подадена в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН,

наказателното постановление е връчено на 26.05.2023г., а жалбата е депозирана пред АНО на 09.06.2023г. Подадена е от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

Със Заповеди за възлагане № ЗТД-1000-409/07.06.2022г, № ЗТД-1000-566/08.08.2022 г. и № ЗТД- 1000-627/07.09.2022 г. на директора на ТД Митница Бургас, е била извършена последваща проверка от служители от отдел „Последващ контрол“ при ТД Митница Бургас за установяване на законосъобразността на действията на „Г.М.Б.“ ЕООД, с ЕИК ***** при прилагането на митнически режим допускане за свободно обръщение, мерките на търговската политика на ЕС, както и изпълнението на задълженията му за заплащане и обезпечаване на дължимите вземания при поставяне на стоките под режим допускане за свободно обръщение в периода от 01.06.2019г. до 06.06.2022г. В хода на проверката от дружеството били изискани документи, данни и информация, които имали значение за целите на проверката и допринасяли за изясняване на обстоятелства по нея.

Констатациите и резултатите от проверката били обективирани в писмен Доклад № BG001000/1/4/21.10.2022г. по описа на ТД Митница Бургас, който бил връчен на управител на проверяваното дружество.

В хода на проверката било установено, че доставчик на стоките описани в МД е дружеството G.M.S.. V.T..A.S., Република Т., което е и едноличен собственик на капитала на „Г.М.Б.“ ЕООД, което еднозначно установявало свързаност по смисъла на чл. 127, § 1, буква д) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията, между доставчика и вносителя на стоките. Доставчикът не бил производител на стоките допуснати за свободно обращение, а извършвал други дейности по рязане и формиране на стоманените изделия. Стоката се произвеждала от други дружества на територията на Република Т..

За вноса на стоката предмет на МД, доставчика издал **MILL TEST CERTIFICATE** съгласно стандарт EN 10204 - 3.1. Тези сертификати били представени и декларирани пред митническите органи заедно с МД. Този стандарт определял различните видове документи, предоставени на купувача, както и че производителят им с него декларира, че доставените продукти отговарят на изискванията на поръчката и предоставя резултати от изпитване, тестове, спецификация на продукта и т.н. установено било проверяващите органи несъответствие на сертификатите, издавани от производителите, като несъответствията се състояли в наличието и количествата елементи в химичния състав на допуснатите за свободно обръщение стоки. Именно наличието и количествата на определени химични елементи в състава на изделията имали пряко значение за тарифното класиране на стоките.

За проверяваният период служителите от ТД Митница Бургас, установили, че дружеството-жалбоподател декларирало за допускане за свободно обръщение стоки с идентично описание, но в различни кодове по ТАРИК. В случая с подадената митническа декларация MRN) № 22BG005808078268R2 от 11.01.2022г., пред Митническо бюро (МБ)

София Изток при ТД Митница София - код BG005808, дружеството, в качеството си на декларатор и титуляр на режим, за режим „Допускане за свободно обръщение стоки, с описание в ЕД 6/8 на митническата декларация, както следва: „Галванизирани стоманени ленти с ширина по-малка от 600 mm – 63 966 кг: 0.58mm x 122mm - 31353 кг - 13 бр.; 0.58mm x 125mm - 6864 кг - 3 бр.; 0.58mm x 150mm - 11458 кг - 5 бр.; 0.58 mm x 200mm-4062 кг – 2бр.; 0.58mm x 80 mm- 10229 кг – 6 бр. 59FJ569/59FG538 – 10 бр., 59YJ040/59AER796 – 10 бр., 59ZH621/59YR828 – 9 бр. Декларираният код по ТАРИК в ЕД 6/15 от МД „Код на стоката - код по ТАРИК“ е 7212300080. В ЕД № 4/17 „Преференция“ от МД, дружеството декларира код на тарифна преференция 120 „Непреференциални тарифни квоти“ и номер на квота в ЕД № 8/1- 098611. Във връзка с това била приложена ставка на вносното мито в размер на 0%. За стоката бил деклариран код по ТАРИК ел.д. №6/15 от МД 7212300080, който отговарял на “Плосковалцовани продукти от желязо или от нелегирани стомани, с ширина по-малка от 600 тт, плакирани ши покрити; - Поцинковани по друг начин; — Други“.

При направен сравнителен анализ на предоставените от производителя сертификати и на данните от сертификатите, издадени от доставчика на стоката G.M.S.. V.T..A.S., Република Т., се установило, че за стоката съответства на идентификационните номера от издадения от T.G.Y.E.S. A.S. , Република Т., сертификат.

От сертификата, издаден от T.G.Y.E.S. A.S. , Република Т., било видно, че в химичния състав на стоката допусната за свободно обращение с МД с MRN 22BG005808078203R0, се съдържа елементът Алуминий (Al), чието процентно съдържание е в границите от 0,015 % до 0,100 %. От представените от доставчика сертификати никъде не било посочено съдържанието на Алуминий, което несъответствало на химичния състав на стоките пред на деклариране. Стоката следвало да бъде класирана в код по ТАРИК 7212300020, който състав и съответства.

Към датата на приемане на вносната МД с № 22BG005808078268R2, а именно *****г., за код по ТАРИК 7212300020 (в който е следвало да бъде класирана стоката), също била предвидена непреференциална тарифна квота- 098609, относима към стоки с произход Република Т., валидна от 01.01.2022г. до 31.03.2022г. Количествата по квотата били изчерпани на 04.01.2022г., поради което не могли да бъдат обект на непреференциално тарифно третиране, съответно да бъде приложена ставка на митото в размер на 0%. Установено било, че за стоката предмет на МД, следвало да се приложи ставка на допълнително мито в размер на 25 %.

В резултат на извършения последващ контрол и от направените констатации в КД, били установени вземания, които подлежали на вземане под отчет и заплащане в размер на общо 43 724,76 лв., а именно Мито А00 – 36 437,30 лв. и ДДС В00 – 7287, 46 лв.

След приключване на митническата проверка бил изготвен доклад, въз основа на който св. Н. Ц. съставил акт за установяване на административно нарушение № BG 18112022/1000/M4754/18.11.2022г., за това, че на 11.1.2022 г. в гр. София, „Г.М.Б.” ЕООД, с

ЕИК: *****, като е представил пред митническите органи на Република България Mill Test Certificate, отразяващ некоректно обективните характеристики на допуснатите за свободно обращение посредством митническа декларация № 22BG005808078268R2 стоки и е декларирало некоректен код по ТАРИК, съгласно който се е възползвало от непреференциална тарифна квота, не е изпълнило задълженията си, произтичащи от чл. 15, § 2, буква а) и буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г на Европейския Парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митническия кодекс на Съюза, с което квалифицирал нарушението по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ.

По така издадения АУАН постъпило писмено възражение. Изложени били твърдения за допуснати процесуални нарушения при съставяне на акта. Направено било искане за прекратяване на образуваното въз основа на АУАН административнонаказателно производство.

Административнонаказващият орган, сезиран с преписката по акта, пристъпил към издаване на НП, като също счел фактическите констатации за безспорно установени, оставил без уважение възраженията на жалбоподателя, тъй като счел, че същите са неоснователни и не съдържали каквито и да е било аргументи, които да опровергавали направените в АУАН констатации. На ***** г. издал обжалваното постановление, с което приел, че е осъществен състава на административно нарушение по чл. 234, ал.1, т.1 от ЗМ, за това, че на 11.1.2022г., в МБ София Изток при ТД Митница София, дружеството-жалбоподател декларирал с митническа декларация с MRN 22BG005808078268R2, за стоката, представляваща 29 броя рулони подробно описани в Таблица № 1 от наказателното постановление, е декларирало неправилен код по ТАРИК, а именно 7212300080, представяйки пред митническите органи 2 бр. Mill Test Certificate, издаден от G.M.S.. V.T..A.S., Република Т., неточно отразяващ обективните характеристики на стоката (съгласно чл. 15, § 2, буква а) и буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013), за който тарифен код към датата на деклариране е била приложима ставка на вносно мито в размер на 0 % по митническата тарифа на ЕС, въз основа на непреференциална тарифна квота с № 098609, вместо правилния код по ТАРИК 7212300020, за който е била приложима ставка на допълнително мито в размер на 25 %, като по този начин е избегнало заплащането на дължими публични държавни вземания в общ размер на 43 724, 76 лв. от които мито в размер на 36 437,30 лв. и ДДС в размер на 7 287,46 лв. с което е осъществило състава на административно нарушение по чл. 234, ал.1, т.1 от Закона за митниците. На основание чл. 231, чл. 234, ал.1, т.1 във връзка с чл. 234, ал.2, т.1 във вр. с чл. 234, ал.4 от Закона за митниците (ЗМ) му е наложено административно наказание „ имуществена санкция“ в размер на 43 724, 76 лв. представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателства и доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните **правни изводи**:

С оглед на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът намира, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице.

Нарушена е разпоредбата на 42, ал.1, т.4 от ЗАНН, доколкото в издаденият акт за установяване на административно нарушение не е направено пълно и точно описание на твърдяното нарушение. Разпоредбата на чл.6 от ЗАНН предвижда всички признаци, които съответното нарушение трябва да притежава за да бъде то административно нарушение. На първо място твърдяното административно нарушение трябва да бъде описано с всички обективни и субективни признаци. Пропускът влече след себе си процесуално нарушение и по начало крие неопределеност на обвинението и нарушава правото на защита на санкционираното лице. В случая в издаденият акт не е посочено изпълнителното деяние, с което се осъществява състава на административно нарушение посочен в акта.

Митническата измама по която е квалифицирано извършеното нарушение - чл. 234, ал.1 от ЗМ, гласи, че „Който избегне или направи опит да избегне: т. 1. пълно или частично заплащане или обезпечаване на митата или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи, или т. 2. забрани или ограничения за внос или износ на стоки, или прилагането на мерки на търговската политика. Т.е. изпълнителното деяние на състава включва „избегне“ или „направи опит да избегне“. Видно обаче от съдържанието на от АУАН липсва посочване на изпълнителното деяние, дали жалбоподателят е избегнал или е направил опит да избегне, пълно или частично плащане на публични държавни вземания, т.е. не е отразен съществен признак на нарушението.

Посочването за пръв път в НП на формата на изпълнителното деяние, препятства жалбоподателя на един по ранен етап, а именно от образуване на административнонаказателното производство да разбере за какво е ангажирана административно наказателната му отговорност. Гореизброените процесуални нарушения, които са съществени, от една страна са довели до ограничаване на правото на защита на привлечения към административно наказателна отговорност, а от друга - до нарушение на строго формалния характер на административно наказателното производство, подчиняващо се на строго регламентирани правила.

В обстоятелствената част от наказателното постановление, съвсем необосновано и незаконосъобразно наказващият орган е допълвал нови обстоятелства, които липсват в АУАН. Действително най-накрая в постановлението АНО е посочил, че жалбоподателят е избегнал заплащането на дължими публични държавни вземания, като такова обвинение, липсва изцяло в АУАН. Това допълнение в НП е недопустимо доколкото с НП се санкционира установено по надлежния ред нарушение, а пропуските при установяване на нарушението и неговата недостатъчна конкретизация не могат да бъдат отстранени чрез пълно описание на нарушението за пръв път в НП. Съгласно изискванията на закона нарушението е следвало да бъде описано в акта за неговото установяване и посочването на

нови обстоятелства около нарушението за пръв път в НП води до осъществяване на неприсъщи на АНО функции - индивидуализиране на нарушението, което той санкционира, чрез установяване на обстоятелствата, при които е извършено.

Позоваването на разпоредбата на чл. 53, ал.2 от ЗАНН в случая не може да санира порока допуснат в АУАН. Допуснатото нарушение на процесуалните правила относно задължителното съдържание на процесните АУАН и НП е съществено, доколкото е довело до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя, поради което представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Отделно от това в описателната част на просторното НП се навеждат факти и за други нарушения на ЗМ, за които обаче няма съставен АУАН и не става ясно за кое е наказан жалбоподателя, което представлява грубо нарушение на чл.18 ЗАНН. Подходът на наказващия орган лишава съда от възможността да провери НП по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноси на страните. Уредбата препраща към чл. 143 АПК, който пък от своя страна препраща към чл. 77 и чл. 81 ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнеса по възлагане на разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им. С оглед изхода на правния спор разноси се дължат в полза на жалбоподателя, който е поискал присъждането им. По делото е приложен договор за правна защита и съдействие, както и фактура от която се доказва, че е бил заплатен адвокатски хонорар в размер на 4980 лева с ДДС и 4150 лева без ДДС. По делото е направено възражение от АНО за прекомерност на адвокатския хонорар. Разпоредбата на чл. 36 от Закона за адвокатурата препраща към чл. 18 от НАРЕДБА № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгласно който (в редакцията към сключване на договора) ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението. В случая чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредбата предвижда, че за защита по дела с определен интерес при интерес от 25 000 до 100 000 лв. – минималното възнаграждение е в размер – 2650 лв. плюс 8 % за горницата над 25 000 лв. – т. е. в този случай заплатеният хонорар е в минимума, който е предвиден, поради което същият не е прекомерен и следва да бъде присъден в целия размер от 4980 лв. с ДДС.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № ***** от ***** г., издадено от Директор на ТД Митница София на Агенция „Митници“, с което на „Г.М.Б.“ ЕООД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от управителя Т.Х.О. за нарушение на чл. 234, ал.1, т.1 от Закона за митниците (ЗМ), на основание чл. 234, ал.2, т.1 във вр. с чл. 234, ал.4 му е наложено

административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 43 724,76 лева, представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания.

ОСЪЖДА Агенция Митници-София да заплати на „Г.М.Б.“ ЕООД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от управителя Т.Х.О. направените в хода на делото съдебни разноси в размер на 4980 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд-Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____